

ס'ראנו

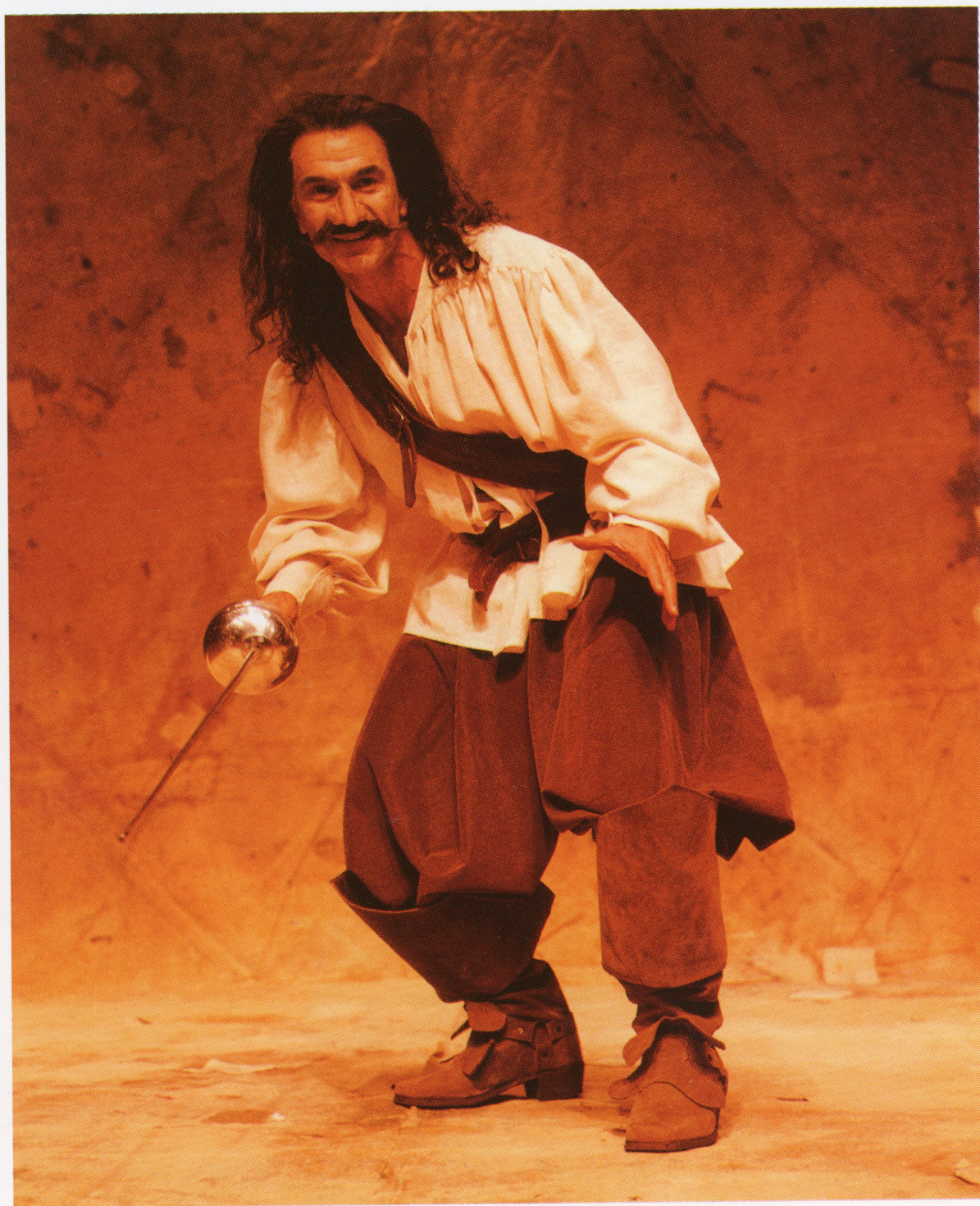
הבימה
התיאטרון הלאומי

ס'ראנו

מאת אדמון רוסטאן

ב' מ' י' : פ' ט' ר' ל' ב' ל'

סיראנו מאת: אדמון רוסטאן

נוסח עברי: מ. כרמי ■ עריכה ובימוי: פטר לבל

תכאורה: אלכסנדר ליסיאנסקי ■ תלבושות: קתרינה שטפקובה ■ תאורה: אבי-יונה בואנו [במבין]
מוסיקה: מרק-אנטואן שארפנטייה, ז'אן-בטיסט לולי, אנדרה-דאניקן פילידור, לואי קופרן,
פרנסואה קופרן, ז'אן-פיליפ ראמו.

המשתתפים:

סיראנו דה ברזיק ששון גבאי
רוקסאן רמה מסינגר
הברון כריסטיאן דה נווייט ירון מוטולה
הרוזן דה גיש דודו בן-זאב
רגנו מוסקו אלקלעי
לה ברה רוני בליץ
ליניר אורי אברהמי
האומנת; אם המנזר עדה טל
ליז; האחיות קלייר אורה מאירסון
הקפיטן קארבון דה קאסטל-ז'אלו; כיים אייל נחמיאס
קדטים יובל כרמי, רועי ששון, דביר בן-שלוש, אלון דהן, ניסו כאביה, גיא לואל
מונפלי; נזיר קבוציני מיכאל כורש
הויקונט דה ולוור שי זביב
האחות ליליאן; נערת הפרחים קטיה זימבריס
גבירות חצר נאוה אורבך, מיכל דרור, רויטל שניר
נגן חמת-חלילים אורי מילס
ילדים יוני הוברמן, עומר מילר, דן קיזלר / אמיר סלובצ'ק,
עידן שיינהפט, אורי שפיר / רוי מרמלשטיין, בן סביר, יובל רוזמן
נושאי אכיריון אורון אבירן, שמעון בלמור, רפי גרינברג, להב לסקו, חיים פרץ, ליאור שני
נגן מחליץ אפרים איתן

את המוסיקה בחר פטר לבל; השיר על הלאומה מאת אורי אברהמי; נעימת חמת החלילים מאת אורי מילס

מנהלת הפקה: עדנה טוויג	עיצוב תכשיטים: ליאור בן-בשם	ביצוע תאורה: אורי פולאצ'ק
מעצבת משנה לתלבושות: אידס רטינסקי	כוריאוגרפיה לסייף: משה חומוט	קול: אריק אביגדור
מתורגמנית לבמאי: אוה מילר	מנהל טכני בהצגה: שמואל בושארי	עוזר הפקה: יוני אית'אל
עוזרת במאי: שיר-לי לאו	סגן מנהל טכני: יוסף כרג'	

עריכת תכנייה: רות טון-מנדלסון ■ צילום: גדי דגון ■ עיצוב כרזה ותכנייה: מגן חלוץ

הצגה ראשונה: 2 בספטמבר 1996, אולם רובינא. משך הצגה משוער: כשעתיים וחצי כולל הפסקה.

תודתנו: לפטיה דגן;

ל"שאול שכטר", בדי ריפוד בע"מ.

ששון גבאי, רמה מסינגר, ירון מוטולה

המחזה

מערכה ראשונה

בהוטל דה בורגון מתאסף קהל לקראת ההצגה. בין הבאים, הברון כריסטיאן דה נווייט, שהגיע לפריו להצטרף לחיל-המשמר ולצפות מקרוב ברוקסאן, שבה הוא מאוהב. סיראנו דה ברז'רק, הנמצא באולם, מתגרה במונפלירי השחקן ומפסיק את ההצגה. הרוזן דה גיש, מתרגו ומצווה על אחד מאנשיו, להתערב. האציל ולוור מעליב את אפו הגדול של סיראנו ומסתבך איתו בדו-קרב. מאוחר יותר מתוודה סיראנו באוני לה ברה, חברו, על אהבתו לבת דודתו, רוקסאן. הוא לא גילה לה את סודו, כי לבעל מראה כשלו אין כל סיכוי לזכות באהבתה. בדיוק אז מבקשת רוקסאן להיפגש איתו ביחידות.

מערכה שנייה

ב"מסעדת המשוררים" של רגנו האופה, מחכה סיראנו לפגישתו עם רוקסאן, מקווה לווידי אהבתה אליו. בת-דודתו אכן מתוודה, אך על אהבתה לאחר, לכריסטיאן יפה-התואר, ומבקשת שסיראנו יקח אותו תחת חסותו. דבריה מכאיבים לו, אך הוא אינו יכול לדחות את בקשתה. אנשי חיל-המשמר מגיעים למקום. כריסטיאן מנסה להוכיח את אומץ-לבו ומתגרה בסיראנו. להפתעת כולם, לא מגיב סיראנו כהרגלו. כשהשניים נותרים לבדם הוא מציע לכריסטיאן ברית: במאבק על לבה של רוקסאן יעזור סיראנו לצעיר, שאינו מסוגל להביע את רגשותיו במילים. הוא יתרום את הפיוט וכריסטיאן את המראה.

מערכה שלישית

לפני ביתה, סיראנו פוגש שוב בדודניתו, המתפעלת ממכתבי כריסטיאן אהובה. היא נותנת לדה-גיש, מפקד חיל-המשמר, להאמין כי היא מאוהבת בו, ומשיגה את הבטחתו לכך שגדודו של כריסטיאן לא יישלח לחזית. הפגישה עם רוקסאן מתקרבת וכריסטיאן שלא הספיק "לערוך חזרות" עם סיראנו, מוותר על "שירותיו", ונפגש לבדו עם רוקסאן. הפגישה בין האוהבים מסתיימת בכישלון. כדי לתקן את המעוות, סיראנו נחלץ לעזרתו של כריסטיאן ולוחש לו את השורות, שעליו לומר בקול. רוקסאן, המוקסמת, קוראת לו לעלות אל המרפסת. ימים אחר-כך היא נישאת לכריסטיאן. כדי לא לפגוע בטקס, מעכב סיראנו את דה גיש בחוץ. ברגע שהנישואין הושלמו, מגלה האחרון את שהתרחש ומשגר את כריסטיאן לחזית המצור על אראס.

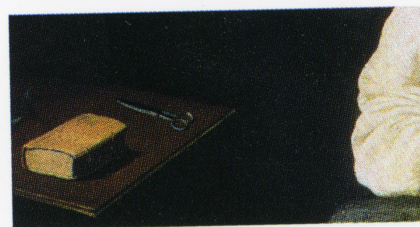
מערכה רביעית

הכוחות הצרים על אראס סובלים מרעב. סיראנו מסכן את חייו מדי יום כדי להעביר לרוקסאן את מכתבי האהבה "שלו". רוקסאן מצליחה לחצות את קווי האויב ולהגיע לחזית, כדי לפגוש את אהובה. למרות המתקפה הצפויה, היא מחליטה להישאר באראס ומפתיעה את כולם בארוחת-מלכים שהבריחה עם רגנו האופה. סיראנו מזהיר את כריסטיאן על המכתבים הרבים ש"כתב" לאהובתו. רוקסאן מתוודה בפני כריסטיאן כי המכתבים הביאו אותה לאהוב גם את נשמתו ולא רק את יפי תוארו. כריסטיאן, שחש עצמו דחוי, דורש מסיראנו לגלות לה על השותפות שלהם ולאצלה לבחור. ואולם אז, רגע לפני הוידוי הגורלי, כריסטיאן נהרג בקרב.

מערכה חמישית

חמש-עשרה שנים חולפות. רוקסאן מתבודדת במנזר. דה גיש, לה ברה ורגנו, מספרים לה על מצבו הקשה של סיראנו, החי בעוני וסובל מאיומים על חייו. החדשה האחרונה היא, שהוא נפל קורבן למארב ונפצע. למרות פציעתו הקשה, מגיע סיראנו לביקורו הקבוע אצל רוקסאן. היא מבקשת ממנו להקריא לה שוב את מכתבו האחרון של כריסטיאן. במילים האחרונות שלו, ברגעיו האחרונים, היא מגלה מי היה הכותב האמיתי של המכתבים ומה גדולה הייתה אהבתו אליה. סיראנו מת בזרועותיה.

אדמון רוסטאן

אדמון יוג'ין אלקסיס רוסטאן [1868-1918].

משורר ומחזאי צרפתי, בעיקר של מחזות רומנטיים בחרוזים. התנגד לתנועות הנאטורליסטיות והסימבוליסטיות של סוף המאה ה-19. נולד במרסיי, המחזה הראשון שלו "Les Romanesques" ("הרומנטיים"), הועלה בפריז ב-1894. המחזה, העוסק באהבה תמימה וצעירה, עובד אחר-כך למחזמר המצליח "The Fantastics" (1960). הוא המשיך וכתב את "Princesse Loïtaine" (1895), "La Samaritaine" ("השומרונים") (1897) אך להצלחתו הגדולה זכה בעיקר בזכות מחזהו "סיראנו דה ברור'ק" שהיה מבוסס על דמות אמיתית והפך לקלאסיקה. התפקיד הראשי - זה של משורר חסר מזל, בעל חוטם גדול - שוחק במשך השנים על-ידי גדולי השחקנים בעולם, כולל קוקלן הצרפתי וחווה פרר האמריקאי, רלף ריצ'רדסון, דרק ג'קובי ורוברט לינדזי באנגליה וג'רארד דפארדייה לאחרונה בקולנוע. מחזהו הבא "L'Aiglon" ("הנשר הקטן") (1900), מבוסס על דמותו של בן נפוליאון, אותו גילמה בתיאטרון השחקנית שרה ברנאר. האלגוריה "Chantecler" (1910), היתה מחזהו האחרון של רוסטאן, בו שיחק השחקן הצרפתי הנודע, סשה גיטרי, את התפקיד הראשי. את מחזהו "הלילה האחרון של דון חואן", לא הספיק לסיים לפני מותו.

מחזותיו היותר טובים של רוסטאן עוסקים בניסיונותיהם של הגיבורים הראשיים ליצור לעצמם עולם פנימי טוב יותר ממה שהנסיבות מאפשרות להם ולשנות את גורלם, בכוח הדימיון, מאומללות למושא הערצה.

רמה מסינגר, ירון מוטולה

סיראנו ההיסטורי

סביניין דה סיראנו [1618-1655]

סביניין דה סיראנו, נולד בפריז בשנת 1619, לאבל דה סיראנו ולאספראנס בולאנג'ה, ברחוב דה-פורט (אשר הפך בשנת 1881 לרחוב דוסובס, וקיים עד היום הזה ברובע השני). הוא התחנך תחילה בביתו של כומר כפרי. מספר שנים מאוחר יותר נשלח בחזרה לפריז ללימודים וניהל חיים עליזים וסוערים, של סטודנט בן המאה ה-17. לשמו הוסיף את שם הייחוס דה-ברז'ראק, כדי שיוכל להציג את עצמו כאציל וכבן גאסקון והשתמש בשם זה לפי מצב רוחו: אלכסנדר דה סיראנו ברז'ראק, דה ברז'ראק סיראנו, דה סיראנו ברז'ראק. לפי עדויות שונות אכן ניחן באף גדול ורחב שלא אהב שיביטו בו, וכמו-כן יצא לו שם של סייף מוכשר ביותר, בדיוק כפי שמתאר אותו רוסטאן במחזה. סיראנו התגייס, יחד עם ידיד נעוריו, לה ברה, ליחידת משמר, שהורכבה מיוצאי גסקוניה, תחת פיקודו של קארבון דה קאסטל-ז'אלו. שם רכש תהילה, בשל מיומנותו בדו-קרב. הוא נפצע פעמיים בקרבות בהם השתתף, בשמפני (1638) ובמהלך המצור על אראס (1640). במצור זה, על-פי העדויות ההיסטוריות, נהרג, כמו במחזה, הברון דה נווייט, בעלה של מדמואזל רובינו, דודניתו של סיראנו. חיי הצבא, שכה קסמו לו בתחילה, מאבדים ב-1641 את קסמם בעיניו והוא נוטש את הקריירה הצבאית לטובת הפילוסופיה, הספרות והמדע. הוא פוגש את הפילוסוף גאסאנדי, שרעיונותיו השפיעו עליו רבות. הוא עבד זמן רב על כתב-יד, הנקרא "העולם האחר", לאחר הצלחת חיבורו "הדרך לירח" עוד בשנת 1652. "העולם האחר", כפי שנשתמר מאז, מורכב מ"ארצות ומדינות הירח" ו"ארצות ומדינות השמש", והוא שייך לסוג הספרים אותם ניתן להבין רק באמצעות ידע רחב במיוחד. נראה שבכל הנוגע ל"העולם האחר", הידיעה של שפת הציפורים, למשל, בה שלט סיראנו היטב, היא המפתח הראשון. הספרים הם, כמובן, רומנים עתידיניים פילוסופיים, המצטרפים לשורה של פרסומים אחרים שלו, שבהם תקף את השלטון ואפילו את הדת.

ב-1653 הוא כותב את הטרגדיה "מות אגריפינה", שהועלתה על-ידי הלהקה הנוודעת של ה"הוטל דה בורגון". באותה שנה נעשה סיראנו מזכירו של הדוכס מארפז'ון, שאכסן אותו בארמונו במארה. דווקא שם, בחודשים הראשונים של שנת 1654, נפלה קורת-עץ מהגג על ראשו. ב-1654 מתפרסמת הקומדיה שלו "הפדאנט המרומה" (שמולייר לא היסס לגנוב ממנה). שנה אחר-כך ב-28 ליולי 1655 נפטר סיראנו. לא ידוע אם מותו היה תוצאה של פציעתו, או של מחלת העגבת, בה נדבק עשר שנים קודם לכן. רוקסאן, אגב, הצטרפה אל המנזר זמן רב קודם לכן.

מוסקו אלקלעי, ששון גבאי, רוני בליץ, קטיה זימבריס, אורי אברהמי

דודו בן-זאב, שי זביב, אורי אברהמי

יוצרי ההצגה

מ. כרמי - נוסח עברי

נולד בניו-יורק בשנת 1925. בוגר בית המדרש למורים והקולג' של "ישיבה יוניברסיטי" בניו-יורק. שיריו הראשונים התפרסמו בניו-יורק. עלה ארצה בשנת 1947. למד ספרות באוניברסיטה העברית בירושלים. ספר שיריו הראשון "מום וחלום", הופיע בשנת 1951. פרסם בחייו 13 ספרי שירה, ביניהם: "אמת וחובה", "שירים מן העזובה", "אחת היא לי", ו"נחש הנחושת". לאחר מותו הופיע ספר ממבחר שיריו, אותו סיים לערוך ימים ספורים לפני מותו - "ט. כרמי שירים 1951-1994". תרגם לתיאטרון מחזות קלאסיים ומודרניים. בין תרגומיו: "המלט", "מידה כנגד מידה", "חלום ליל קיץ" ו"אותלו" לשקספיר, "אנטיגונה" לסופוקלס, "רוזנקראנץ וגילדנשטרן מתים" לתום סטופארד ומחזות מאת ג'ורג' פאקקרה, ברכט, גלדרוד, ג'ירודו, אלבי ואחרים. במרוצת השנים הורה באוניברסיטאות שונות בארה"ב, ביניהן: ייל, סטאנפורד ובראנדייס ניו-יורק, כפרופסור אורח. משנת 1986 שימש כפרופסור אורח לספרות עברית ב"היברו יוניון קולג' בירושלים. זכה בפרס שלונסקי (1958), בפרס ברנר (1972), בפרס ניומן, אוניברסיטת ניו-יורק (1982), במענק לשירה ותרבות מטעם קרן גוגנהיים בארה"ב (1978), ובפרסים ספרותיים ומענקים בארץ ובחו"ל.

פטר לבל - עריכה ובימוי

במאי, תפאורן, שחקן, גרפיקאי והמנהל האמנותי של תיאטרון "נא-זאבראדלי" בפראג. נולד ב-1965, בפראג. למד בבית-ספר לגרפיקה וכן בימוי ועיצוב בפקולטה לתיאטרון ב"אקדמיית פראג לאמנויות הבמה". 1985 - במאי, מעצב, שחקן ומחזאי בתיאטרון החובבים "ז'לו" בפראג. 1989 - במאי, שחקן ותסריטאי בתכניות טלוויזיה. 1992 - מביים בתיאטרון המקצועי. מאז 1993 - במאי ומנהל אמנותי של תיאטרון "נא-זאבראדלי"; מלמד ב"אקדמיית פראג לאמנויות הבמה". מאז 1995 - מביים בתיאטראות בכל אירופה. ביים עד כה כ-25 מחזות ואופרות. בין עבודותיו בשנים האחרונות: "פרננדו קראפ כתב לי מכתב" (1992), "המשרתות" (1993), "השחקן" (1994), "רביזור" (1995), "נער השעשועים של העולם המערבי" (1995), "קברט" (1995). פרסים: ב-1992 קיבל את הפרס השני של מבקרי "World and Theatre" עבור הצגת השנה: "פרננדו קראפ כתב לי מכתב". ב-1993 זכה בפרס שני על-שם אלפרד ראדוק על הצגת השנה "המשרתות". ב-1994, על בימוי "השחקן", זכה בפרס אלפרד ראדוק, בפרס מבקרי "World and Theatre" ובפרס ה-Theatre's Newspapers. ב-1995 זכה בפרס האיחוד הצ'כי-רוסי על "רביזור".

אני מקדיש את "סיראנו" לסבתא שלי ינדרה, שאמרה לי תמיד: "האף הגדול שלך". פטר לבל.

Tuto inscenaci věnuji památce mojí babičky Jindry, která mi
vždycky říkala: "Ten tvůj nos". Petr Lébl

אלכסנדר ליסיאנסקי - תפאורה

נולד ב-1958 ברוסיה. חבר בארגון אמנות התיאטרון הרוסי והישראלי. עבד כמעצב במה ותפאורה במרבית תיאטרוני רוסיה והיה המעצב הראשי של תיאטרון "סוברמניק" המוסקבאי. השתתף בתערוכות בינלאומיות ואף זכה בפרסים יוקרתיים. משנת 1990 גר בישראל. עיצב תפאורות ל-21 מחזות, לכל התיאטרונים בארץ. ב-1992 זכה בפרס "מעצב הבמה הישראלי הטוב ביותר". בשנת 1995 הצטרף לתיאטרון גשר, כמעצב הראשי. עבודותיו בהבימה: "חגיגת חורף", "קרב של שחור וכלבים", "היפוליטוס", "גבר בא אל אשה", "מר סאלימר המתוק". בתיאטרון גשר: "כפר".

תחריה שטפקובה - תלבושות

נולדה ב-1971 בפראג. בוגרת הפקולטה לתיאטרון ואמנויות במגמת עיצוב במה (1989-1994). מ-1992 משתפת פעולה עם פטר לבל כמעצבת תלבושות. בין עבודותיהם המשותפות: "פרננדו קראפ כתב לי מכתב" (1992), "המשרות" (1993), "השחק" (1994), "רביזור" (1995), "נער השעשועים של העולם המערבי" (1995), "קברט" (1995). עבדה עם במאים נוספים: י. פוקורני, ו. חיטילובה, דוד לוין. זוכת "קרן הלאבקה" לעיצוב תלבושות במה. משנת 1994 מעצבת תלבושות קבועה בתיאטרון "נא זאבראדלי" בפראג.

סקיצה לדמות הקפיטן קארבון דה קאסטל ז'אלו

סקיצה לדמות סיראנו

סקיצה לדמות גבירת-חצר

אבי-יונה בואנו [במבין] - תאורה

עיצב תאורה למופעים מוסיקליים של רמי פורטיס, שלום חנוך, אריק אינשטיין, שלמה ארצי, יהודה פוליקר, יהודית רביץ, החברים של נטשה, מתי כספי, ארקדי דוכין, עפרה חזה, אתי אנקרי, רמי קליינשטיין, אריאל זילבר, נינה סימון, ג'ניס איאן, דיזי גילספי, ממפיס סלים, קלסיקס נובו, סטיבי וונדר. בתקופת שהותו בלונדון עבד עם מייק אולדפילד, רוג'ר ווטס מהפינק פלויד, מיילס דייוויס, Fame, Meatloaf, Cure ועוד רבים. כמו-כן, עיצב תאורה לתכניות רוק ב-B.B.C., לוידיאו קליפים (קייט בוש ועוד), לפילהרמונית במצדה, לפלסידו דומינגו בטולדו, ולמיילס דייוויס. לאופרות "היונה", "מאמי", "נשות טולדו", "למלכת הפיות" של פרסל, לקונצרט מולטימדיה "סקריאבין עם הפילהרמונית". בקאמרי עיצב תאורה ל"מקבת", "הכיסאות", "קול נדרי", "וייצק 91", "רומיאו ויוליה", "מלאכים באמריקה", "האשה המופלאה שבתוכנו", "ויאמר וילך". בתיאטרון באר-שבע: "מהומה רבה על לא דבר", "וינגר", "מ. בטרפליי". בהבימה: "הופס והופלה", "מקבת", "רוחות", "כריתת ראש", "הר לא זו". בלהקת בת-שבע עם אוהד נהרין: "שקיעת הטיטניק", "קיר", "ארבוס", "מלכות גולוב", "אנאפאזה", "זיונה", "פרפטוס", "מבול", "חלב שחור" ועוד. כמו-כן, ל"נדרלנדס דאנס תיאטר", בית האופרה בז'נבה, "קולברג בלט", הבלט הפיני, פרנקפורט בלט, הבלט הקנדי. לאופרה הישראלית "קוולריה/פליאצי", "המסע לפוליפוניה", "כך עושות כולן", "חלום ליל קיץ", "נבוקו", "מאדם בטרפליי", "הכלה המכורה". בתיאטרון גשר: "טרטיף" ו"כפר". פרסים: תאורן השנה '95, פרס משה כהן '94, פרס שפירא למחול '93.

מוסקו אלקלעי, אורה מאירסון

שחקני ההצגה

אורי אברהמי

בוגר "בית-צבי", 1974. תיאטרון החאן: "משרתם של שני אדונים", "מילכוד 22", "רשומון". תיאטרון הקאמרי: "ילדי ירח", "ראש משוגע". תיאטרון בית-ליסין: "אחד משלנו", "זוג מוזר", "נומה עמק". תיאטרון באר-שבע: "בית ספר למוקיונים", "קומדיה של טעויות". תיאטרון הבימה: "סנג'ר", "טירונות", "המשפט", "הבית ברחוב שינקין", "בבתא", "החוזה", "מחלת נעורים", "רוקדים בלונאסה", "מקבת", "12 המושבעים", "זינאנה". תיאטרון לילדים ולנוער: "שמריהו". קולנוע: "רשימת שינדלר".

נאוה אורבך

בוגרת "בית-צבי", 1993. בתיאטרון הקאמרי: "דבר מצחיק קרה" בתיאטרון הבימה: "כריתת ראש" (הנסיכה), הצגות ילדים בתיאטרון "קומיקיון".

מוסקו אלקלעי

יליד בוקרשט, רומניה. בעל תואר שני בפקולטה לתיאטרון באוניברסיטת בוקרשט. עובד על בימות מקצועיות מאז שנת 1948. בין תפקידיו: "החולה המדומה" (ארגנט), "הדה גאבלר" (השופט בראק), "הלווייה חורפית" (ברגונצלה), "הלילה ה-12" (טובי), "סנג'ר" (ג'ורג'), "מלון קטן בצד" (ז'ורז' פנטורל), "נמר חברבורות" (יוסף אוזיצ'ר), "השקיעה" (בורבריניין/פיאטורובל), "מירלה אפרת" (נחומצ'ה), "מעגל הגיר הקווקזי" (לברנטי), "סאלח שבתי" (זולצבוים), "גן הדובדבנים" (פישצ'יק), "קברט" (הר שולץ), "מלאכת החיים" (יונה פופוך), "פצפונת ואנטון" (מר פוגה), "הגינת חורף" (זקן), "מותו של סוכן" (בן), "הקוסם מברוקליין" (מקס פולק), "12 המושבעים", "רוחות" (אנגסטרנד). השתתף בסרטים בינלאומיים בבימויים של אישטבן סאבו ("לפגוש את ונוס"), דבוסיו ("משה"), וכן ב-35 סרטים ישראליים.

רוני בליץ

בוגר "בית-צבי", 1984. בתיאטרון הקאמרי: "כולם רוצים לחיות", "רולטה צרפתית", "מידה כנגד מידה". תיאטרון הבימה: "הדיבוק", "הנפש הטובה מסצ'ואן", "ביקור הגברת הזקנה", "הבחורים בדלת ממול" (נורמן בולנסקי), "החייל האמיץ שווייק". באר-שבע: "אילוף הסוררת", "עקרונות הכתיבה", "קומדיה של טעויות", "הביצה", "קיץ ועשן", "נוכלים ואוהבים". תיאטרון הספריה: "כאילו בחלום", "התור", "גבר בודד במלכודת", "מלקולם הקטן ומלחמתו בסרסים" (ניפל), "הבחורים בדלת ממול", "בודדה באפלה", "הלווייה חורפית", "הלילה ה-12" (סר טובי). התיאטרון לילדים ולנוער: "חנה סנש", "אודיסנדיק", "דון-קריסטובל הנבל". תיאטרון חיפה: "ברנשים ותתיכות". טלוויזיה: "זהו זה", "תופסים ראש", "חבורת מנע", "כתר בראש", "סיפורים לשעת לילה מאוחרת" ועוד. קולנוע: "האחרת", "אבא גנוב 2", "נשיקה במצ"ח", "פשע אחד חנם" ובסרטים ישראלים וזרים אחרים.

דודו בן-זאב

בוגר בית הספר ע"ש תלמה ילין והסטודיו של ניסן נתיב, '89. הופיע בהצגת היחיד "שד" (ציון לשבח בפסטיבל עכו '90). בתיאטרון הבימה: "לילות הדבש והאימה" (הסגן), "הילד חולם" (האב), "מר סלימאר המתוק" (פיטואה), "ועקי ארץ אהובה" (מארק איילנד), "רוקדים בלונאסה" (ג'רי), "מקבת" (רוס), "החייל האמיץ שווייק" (סרן לוקאש). בקולנוע: "שתי אצבעות מצידון", "לא שם זין", "שירת הסירנה". בטלוויזיה: "תרנגול כפרות", "הם יגיעו מחר".

דביר בן-שלוש

בוגר "בית-צבי", 1995. בין תפקידיו: "ילדי העגלות" (נריק) בתיאטרון ארצי לנוער (ציון לשבח בפסטיבל להצגות ילדים, חיפה '95), "אנשים קשים", במרכז לתיאטרון, עכו.

רמה מסינגר, עדה טל

שחקני ההצגה

ששון גבאי

למד באוניברסיטת תל-אביב תיאטרון ופסיכולוגיה. הופיע בהצגות רבות, ביניהן: בתיאטרון הבימה: "אופרה בגרוש", "קויאר ועדשים", "המלט", "בית ספר לנשים", "אדם", "עסק משפחתי". בתיאטרון הקאמרי: "הוצאה להורג", "הזונה הגדולה מבבל", "רולטה צרפתית", "כולם רוצים לחיות". בתיאטרון בית-ליסין: "זוג פתוח", "הקומיקאים", "פילומנה", "שיחות עם אבי" (בשיתוף תיאטרון חיפה). בתיאטרון באר-שבע: "מירנדולינה", "שרוף את זה" (בשיתוף תיאטרון בית-ליסין), "זינגר". עבד בתיאטרון החאן עם להקתו של מייקל אלפרדס ובהצגות: "משרתם של שני אדונים", "מילכוד 22", "רוזנטה חוזר משדה הקרב". בתיאטרון המסחרי: "זוג גרוש", "זוג פתוח", "פיטר פן". בקולנוע השתתף בסרטים ישראליים, ביניהם: "עונת הדובדבנים", "צלקת", "מחצבה", "הבובה". ובינלאומיים, ביניהם: "רמבו 3", "המרגל הבלתי אפשרי", "לגנוב את השמיים" ו"למה לוקרבי?". כמו כן, בהפקות רבות של הטלוויזיה הכללית והחינוכית, בהן: הסדרות "קסטנר" ו"סיטון". משתתף בהצגה "אמנות" בבית-ליסין.

אלון דהן

בוגר "בית-צבי", 1996. השתתף בהצגה "כובע מלא גשם" נתיאטרון הספריה, בסרט "Love Hurt" (1990) ובהצגה "הנחשול" (יותם).

מיכל דוד

בוגרת בית-הספר של ניסן נתיב, 1996.

שי זביב

בוגר הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין, 1993. השתתף בהצגות: "נולדו אשמים" (מרכז הפרינג'), "אגדת שלום", "נגמל", "זינואנה". משתתף בהצגות ילדים ובסרטי סטודנטים רבים.

קטיה זימבריס

בוגרת "בית צבי" 1987. בתיאטרון הגדה החדשה: "מסע הדוד מקס". בבית ליסין: "נדוני אלטונה". בתיאטרון הקאמרי: "עלובי החיים". בתיאטרון הספריה: "אגנס של אלוהים", "מסייה דה פורסוניק", "בשפל". בתיאטרון הבימה: "מלך היהודים", "היפוליטוס", "ועקי ארץ אהובה" (ניטה), "כריתת ראש" (שוליית הסוהר). השתתפה ב"קובלן", "סתם ככה" (הצגת ילדים). בסרטים: "המשורר", "רות נעים", "כלא נשים". טלוויזיה: "רצח למהדרין". פסטיבל עכו 94: "השיעור" מאת יונסקו.

עדה טל

חניכת הסטודיו של צבי פרידלנד ושל בית-הספר הדרמטי של "הבימה". גילמה עשרות תפקידים, ביניהם: "אילוף הסוררת" (קטרין), "נישואי פיגארו" (סוזאנה), "העיירה שלנו" (אמילי), "אנה פרנק" (אנה פרנק). בשנים האחרונות הופיעה ב"הבימה" במחזות: "הביתה הביתה", "ליל הכלולות", "האב", "הרובע העתיק", "בית המלאכה", "פילומנה", "הדוד וניה", "טרטיף", "חתונת הדמים" (החותנת), "ירמה" (הזקנה), "משחק כפול", "מר סלימאר המתוק", "שלוש אחיות" (אנפיסה), "השושנה המקועקעת" (אסונטה), "בית ברנרדה אלבה" בתיאטרון הקאמרי.

ניסו נאביה

בוגר הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין, 1993. בתיאטרון: "נולדו אשמים" (בפרינג'), "הפרגודים" (פסטיבל עכו).

אייל נחמיאס, קטיה זימבריס

שחקני ההצגה

מיכאל כורש

בוגר "בית-צבי", 1978. בתיאטרון באר-שבע: "אביב מתעורר" (הנס רילוב). בתיאטרון הקאמרי: "טרומפלדור '85", "רחם פונדקי". בתיאטרון החאן: "עלילות יחזקאל פיירמאן". בתיאטרון חיפה: "מרד המתים". בתיאטרון הבימה: "מעגל הגיר הקווקזי", "בית-ספר לנשים", "גן ריקי", "הנפש הטובה מסצ'ואן", "סולו", "חתולה על גג פח לוהט", "היפוליטוס", "הילד חולם" (מקנא בחיים), "ביקור הגברת הזקנה", "הבחורים בדלת ממול", "החייל האמיץ שווייץ", "כריתת ראש" (הרופא). בתיאטרון לילדים ולנוער: "הלילה ה-12" (פסטה), "פו הדב" (פו). בתיאטרון הקיבוץ: "הנקודה", "התור". בתיאטרון הספריה: "בשפל" (מדבדייב), בתיאטרון חיפה והבימה: "אמדיאוס" (ונטיצ'לי). פסטיבל עכו: "המתאבד", "והבשורה על פי קריסטין" (אלוהים), "כשהחביתה נוגעת בסלט". סרטים: "דיוניגוף '99", "אוונטי פופולו". טלוויזיה: "שכנים" (רוזנפלד), "זהו זה", "קריאת כיוון", "מקומון".

יובל כרמי

בוגר "בית-צבי", 1989. בתיאטרון הבימה: "ביקור הגברת הזקנה", "הבחורים בדלת ממול" (ארנולד), "החייל האמיץ שווייץ". בתיאטרון חיפה: "שבת ראשון שני", "אנדורה" (השוטה), "יאיר" (אבנר). בתיאטרון הספריה: "מלקולם הקטן ומלחמתו בסריסים" (מלקולם), "גוף להשכיר". בצוותא: "גומרים הולכים" (חיים). פסטיבל ישראל '88: "צור וירושלים". פסטיבל עכו '90: "המוזג" (מייקל). תיאטרון הסימטה: "בעזרת אשם" (וייצמן). תיאטרון רמת-גן: "הלילה ה-12" (מלווליו). תיאטרון ארצי לנוער: "האביר שמשון", "גרישה עולה לארץ", "החבורה", "להחזיר את הגלגל", "החוג לדרמה". תיאטרון ניצוצות: "סמים משקרים", "הנער מסיביליה". טלוויזיה: "מליץ יושר" (מנחה), "Pumuckle" (סדרה גרמנית). קולנוע: "אפטר", "ללקק את התות". זכה בפרס ראשון בתחרות מובילוגים 1989, על תפקידו כהיטלר במחזה "טוב".

גיא לואל

בוגר "בית-צבי", 1996. השתתף בהצגה "כובע מלא גשם", בתיאטרון הספריה.

אורה מאירסון

בוגרת "בית צבי", 1983. בתיאטרון החאן: "יובל" (מיצי), "קליגולה" (קסוניה), "תהילה" (תהילה), "עידו ועינים" (גב' גרינבאך), "הכלה המתה" (גב' פרנק), "אילוף הקטן" (ריטה), "פעמונים בירושלים" (אמא), "הדיבוק" (האומנת), "באר הבז" (הבז), "היורדים אל הים" (הבת), "הרופא בעל כורחו" (ו'קלין), "נולדו אשמים" (אנה), "אביב מתעורר" (אילזה), "ליאונס ולנה" (לנה), "חבר'ה" (נאוה), "לילה במאי" (תרצה), "כטוב בעיניכם" (רוזלינד), "הלילה ה-12" (ויולה), "עלילות יחזקאל פיירמאן" (חיה), "ינתי פרזי" (האלמנה, האמה, שיר "בת-ים"), "האשה הגדולה מהחלומות" (מלכה), "רציחות קטנות" (הבת). בתיאטרון הספריה: "בשפל" (אנה). בתיאטרון הבימה: "פצפונת ואנטון" (גברת אנדכט), "מחול המוות" (אליס), "מסע ארוך אל תוך הלילה" (קתלין), "הילד חולם" (נער פיסח), "הדה גאבלר" (ברטה), "רוקדים בלונאסה" (אגנס), "הבחורים בדלת ממול" (גב' וורן), "השושנה המקועקעת" (ג'וזפינה).

ירון מוטולה

בוגר הסטודיו של ניסן נתיב, 1995. בתיאטרון הבימה: "המפקח בא" (אריק ברלינג). בטלוויזיה: "סיטון", "עניין של זמן", "אוצר מקומי", "כסף קטלני".

רועי ששון, דודו בן-זאב, דביר בן-שלוש, אלון דהן, ניסו כאביה, גיא לואל, יובל כרמי

שחקני ההצגה

אורי מילס

עוסק במוסיקה אתנית-בלקנית, קלטית ומוסיקה מן המזרח. בנוסף להיותו פסנתרן ונגן אקורדיון, מנגן בסוגים שונים של חמת-חלילים, כלי הקשה וכלי נשיפה אותנטיים אחרים. כיום חבר בלהקת "טיפקס" ומופיע גם עם להקת "קטיפה שחורה". בעבר ניגן, בין היתר, עם: יהודה פוליקר, דני סנדרסון, אהוד בנאי, אפרים שמיר, הראלה בר, להקת "טאטו", "להקה רטורית" והמופע "מאמי".

רמה מיסנגר

בוגרת "תלמה ילין" ו"בית צבי", 1991. בתיאטרון הבימה: "סולו" (קלרה-מריה), "הופס והופלה" (הופלה), "חלון בלהות" (ג'יי וורטינגטון), "משרתם של שני אדונים" (סמרלדינה), "שלוש אחיות" (נטשה), "הקוקוריקו" (לוסיין), "אמדיאוס" (קונסטנצה), "המפקח בא" (שילה ברלינג), הצגת יחיד - "צריך סוף לסיפור אהבה" (ציון לשבח בתיאטרונטו 1996). בתיאטרון רמת-גן: "חשיבותה של רצינות" (ססילי). זכתה בפרס ע"ש פאני לוביץ ובפרס תמרה רובינס כשחקנית השנה ב-1994 ובפרס רוזנבלום של עיריית תל-אביב, 1996 על תפקידה ב"משרתם של שני אדונים".

אייל נחמיאס

שרת בתיאטרון צה"ל, בוגר "בית-צבי", 1992. בתיאטרון הבימה: "כריתת ראש" (הסוהר). בתיאטרון חיפה: "הניצול", "מעגל הגיר הקווקזי", "עלי בבא". בתיאטרון החאן: "האשה המופלאה שבתוכנו". בסמינר הקיבוצים: "דני והים הכחול", פסטיבל עכו 93: "שיעור באנטומיה של נפש האדם", פסטיבל עכו 94: "מסע הערב של יתיר", פסטיבל עכו 95: "ערב ובוקר". בדומינו גרוס: "סטנד אפ קומדי", בקולנוע: "יוסלה, איך זה קרה?" בטלוויזיה: "הפטרול", "לילה גוב", "סוגרים שבוע" - פינה סאטירית. במרכז הפרינג' הצגת יחיד - "חיי" מאת צ'כוב. זכה במילגות מטעם קרן תרבות אמריקה-ישראל וההסתדרות.

רויטל שניר

בוגרת בית-הספר של ניסן נתיב, ירושלים, 1993.

רועי ששון

בוגר "בית-צבי", 1992. שרת בלהקת פיקוד המרכז. בתיאטרון הקאמרי: "עלובי החיים". בתיאטרון הספריה: "נפילתו ועלייתו של ארכיסקטרום היפוטטוס הראשון". בתיאטרון חיפה: "סינדרלה". בתיאטרון לילדים ולנוער: "הילדה שאני אוהב". בתיאטרון הבימה: "תעלולי סקפן" (אוקטב), "משרתם של שני אדונים" (סילביו).

מיכל דרור, אורי מילס, נאווה אורבך, מיכאל כורש, רויטל שניר

מתפרת תיאטרון "הבימה"

המתפרה היא שמייצרת, קונה, שוכרת או בוחרת, מתוך מחסן התלבושות הקיים, את כל התלבושות להצגה. עבודה זו דורשת דיוק מירבי בכל הקשור לבחירת הבד וגזירתו, ושליטה בסגנונות שונים ומגוונים של תלבושות - מהבגד הקלאסי ועד לבגד המודרני.

את מתפרת תיאטרון "הבימה" הידועה ברמתה המקצועית הגבוהה ובהישגיה, מנהלת הגב' דניס לנגי שלמדה תפירה וגזירה בקובלנקה, עלתה ארצה ב-1960 ועובדת במתפרת התיאטרון משנת 1969. על הכנת 100 התלבושות להצגת "סיראנו", עבדו כ-10 אנשים, שחלקם גוייס במיוחד עקב היקפה הגדול של העבודה הכוללת תלבושות תקופתיות מורכבות ומסובכות בסגנון המאה ה-17.

רמה מסינגר, דניס לנגי

הבימה התיאטרון הלאומי

מנהל כללי ומנהל אמנותי: יעקב אגמון

צוות טכני

מנהל טכני ראשי: גדי בר-עוז
מנהל ייצור: אורי חיימוביץ
ציירת תפאורה: מירטה ריינרמן
ויקטור קינוס
מנהל בתי מלאכה: יגאל פרי
מסגר: עמוס בן-נון
אחראי נגריה: רוני סלם
מתי לקסון, יבגני סולוס.
מנהלת פאות: אסנת עדי
שרה גורי, מלכה גרשנוביץ, נדיה סמורגון
מנהלת מתפרה: דניס לנגי
ציונה אוחנה, חנה חסין, ואדים לוין.
מנהל תאורה: נתן פנטורין
יורק אורושר, פיטר גורנשטיין, שלמה יחזקאל,
ראובן יצחק, אריה כץ, סלומון עובדיה, אורי
פולאצ'ק, אבי פקלר, אמיר פשה, משה שיכמן,
יעקב שפיצברג, צבי רודיך.
מנהל קול: מאיר כהן
סגן מנהל: ליאוניד פרל
אריק אביגדור, שושי זק, פאר קנטרוביץ.
מחלקת אביזרים: סימון רובנובסקי
אירינה ויינברג, ויטלי רוזנצ'ק.
מנהל במה: נתן לייבוביץ
סגן מנהל במה: חיים אמויאל
שמואל בושרי, בוריס בריק, יעקב דורון, גבי
היברט, מנחם ואחננון, עודד טוכמן, שמעון לוי,
רמי לוי, איתן ממיה, עמוס נימני, איתן סיבלה,
יוסף פרג' יעקב קדישמן, גיא שאבי, בצלאל
שגב.
מנהלת אבזרים ותלבושות: חנה נחמד
שלי אבגי, קרן גרנק, טלי דיין, ענת לידרור,
עידית ללוס, גייטה מילר, רוחמה רוזנבאום
מחסנאי: אברהם פפו
סדרן ראשי: דוד עמר

במאי בית: חנן שניר

אחראי מחלקה חינוכית: גד קינר

שחקני התיאטרון

אורי אברהמי, נאוה אורבך, גילה אלמגור,
מוסקו אלקלעי, יהודה אפרוני, ליאור אשכנזי,
איגור בוריסוב, ישראל בידרמן, דינה בליי, זיו
בלסיאנו, רוני בליץ, שלמה בר-אבא, דודו
בן-זאב, ששון גבאי, רבקה גור, ליאת גורן, טל
גינת, טוביה גלבר, אלון דהן, ברוך דרור, יעל
הדר, יואב הייט, רוברט הניג, שרגא הרפז,
קטיה זימבריס, שמואל וילוז'ני, שי זביב, עופר
זוהר, נאוה זיו, חיים חובה, שרית חן, יוסי
טולדו, עדה טל, יוסי יבלונקה, אליעזר יונג,
אמיתי יעיש, ניסו כאביה, שמעון כהן, מיכאל
כורש, יובל כרמי, שמעון לב-ארי, רענן לוי,
רותי לנדאו, אורה מאירסון, ירון מוטולה, גייטה
מונטה, אברהם מור, רמה מסינגר, יגאל נאור,
רבקה נוימן, אייל נחמיאס, אודליה סגל, שמואל
סגל, מיכה סלקטר, שמעון פינקל, אלכס פלג,
אביטל פסטרנק, יעל פרל, פאבל ציטרינל, טוביה
צפיר, רוזינה קמבוס, טטיאנה קנליס-אולייר,
ליא קניג, אורי רביץ, נתי רביץ, זאב רווח,
אורנה רוטברג, דני רוטנברג, אברהם רונאי, דב
רייזר, גישה שגיא, יגאל שדה, סנדרה שנוולד,
שלום שמואלוב, רועי ששון, שלמה תרשיש.

מישה אשרוב, נחום בוכמן, שלמה בר-שביט,
ישראל בקר, רולף ברין, שושנה דואר, יעל
דרויאנוב, מרים זוהר, שמואל עצמון, טובה
פרדו, פנינה פרח, דליה פרידלנד, אתל קובינסקה,
ישראל רובינצ'יק, צבי שטולפר, יצחק שילה.

הפקות

ע. למנהל אדמיניסטרטיבי: טל הררי
מנהלי הצגות: ירדנה אסולין, עדנה טוויג, מירי
רבי, אפרת שורש, שרון שפירא.

מנהל אדמיניסטרטיבי והפקות: בני צרפתי
מזכירת התיאטרון: דליה מסטצ'קין
מזכירה אמנותית: רות טון-מנדלסון
מזכירת המנכ"ל: יעל בן-זאב ברזילי
פרסום ויחסי"צ: יעקב הכהן
מנהל כח אדם: חייא בירן

נספים

חשבת: אודליה פרידמן
מנהלת חשבונות ראשית: שרה שדה
רכזת הנה"ח: רינת כהן
תקוה גחפי, טלי דובינסקי, מירי נדר

שיווק

מנהלת שיווק: כרמלה רייכר
מנהלת מכירות: ענת נתן
הצגות חוץ: אנה צור-ליין
מח' חינוכית: אורנה דנילוב
שירות לקוחות: איילת בר
קופאים: פנחס בן-יהודה, מרים בן-יהודה

מינהלה

גלית חבורה
מרכזניות: מלכה דאוס, עליזה פינחסוב
אחזקה: יעקב בלסן

אגודת ידידי "הבימה"

מייסדת ונשיאת כבוד: אורה גולדנברג
יו"ר: רות איזקסון
מזכ"ל: שפרה אלוביץ
מזכירה: תמי שנהב

הבימה הצעירה

במאי ומנהל אמנותי: אילן רונן
אילן גנני, מיכל דרור, מיכאל וייגל, גיא לואל,
גיא מסיקה, יוסי עיני, סגלית פוקס, אמנון
פישר, רויטל שניר.

ביצוע תפאורה ותלבושות להצגה: מח' יצור ומתפרה - תיאטרון "הבימה"

ההנהלה שומרת לעצמה את הזכות לעשות שינויי ליהוק עקב מחלה או סיבות בלתי נמנעות אחרות.
התיאטרון הלאומי "הבימה", שדרות תרס"ט, ת.ד. 222 ת"א 61001, טל: 03-5266666, פקס: 03-5266677

CYRANO

By: Edmond Rostand

Hebrew: T. Carmi • Edited and Directed by: Petr Lebl

Sets: Alexander Lisiyansky • Costumes: Katerina Stefkova

Lighting: Avi-Yona Bueno (Bambi)

**Music: Marc-Antoine Charpentier, Jean-Baptiste Lully, Andre-Danican Philidor,
Louis Couperin, François Couperin, Jean-Philippe Rameau**

Cast:

Cyrano de Bergerac	Sasson Gabai
Roxane, Cyrano's cousin	Rama Mesinger
Baron Christian de Neuville	Yaron Motola
Le Comte de Guich	Dudu Ben-Zeev
Ragueneau, a pastry cook	Moscu Alkalai
Le Bret	Roni Blitz
Ligniere, the Poet	Uri Avrahami
Roxane's Duenna / Mother Marguerite	Ada Tal
Lise, Ragueneau's Wife / Sister Claire	Ora Meirson
Carbon de Castel Jaloux / A Pickpocket	Eyal Nachmias
Cadets	Yuval Karmi, Roi Sasson, Dvir Ben-Shlush, Alon Dahan, Nisso Khavia, Guy Loel
Montfleury, a tragic actor / A Capuchin	Michael Koresh
De Valvert	Shay Zabib
Sister Lilian / A Flower Girl	Katia Zimbris
Court Ladies	Nava Orbach, Michal Dror, Revital Snir
Bagpiper	Uri Miles
Children	Yoni Huberman, Dan Kiesler, Omer Miler / Uri Shafir, Idan Shanehaft, Amir slovetchik / Roi Mermelstein, Yuval Rosman, Ben Savir
Foot Bearers	Oron Avidan, Shimon Baltuch, Rafi Grinberg, Lahav Lasko, Haim Peretz, Lior Shani
Second Bagpiper	Efraim Eitan

The music was selected by Petr Lebl; The Lute song was written by Uri Avrahami,
The Bagpipe tune was composed by Uri Miles.

Production Manager: Edna Twig
Assistant Costume Designer: Iris Ratinsky
Interpreter to the Director: Eva Miler
Assistant Director: Shirley Low
Jewellery: Lior Ben-Basat
Fencing: Moshe Humut

Photography: Gadi Dagon • Graphic Design: Magen Chalutz

First performance: September 2nd, 1996, The Rovina Auditorium

Duration: 2 1/2 hours, including interval